

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoKR/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120212317
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120212317.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Milan Majerníka v právnej veci žalobcov: 1/ P. F. B.A., Z.. XX.XX.XXXX, B. O. XX, XXX XX X., 2/ D. B., Z.. XX.XX.XXXX, B. O. XX, XXX XX X., právne zastúpených Mgr. Richardom Petrovom, advokátom, so sídlom Františkánska 3, 040 01 Košice, IČO: 42098874, proti žalovanému: LEGATOs Recovery k.s., so sídlom Mierová 650/56, 821 05 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 47 256 184, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, č. k. 2Cbi/1/2021-32 zo dňa 25.01.2021, jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Mení uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol, cit.:

„I. nariaďuje neodkladné opatrenie, ktorým zakazuje pokračovať v speňažovaní nehnuteľnosti navrhovateľov, ktoré sú evidované na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie X., okres X., obec X. alebo inak nakladať s týmito nehnuteľnosťami a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej o vylučovacej žalobe, resp. márneho uplynutia lehoty na podanie vylučovacej žaloby v zmysle uznesenia Okresného súdu Prešov č. k. 2R/2/2019-777 zo dňa 28.12.2020,

II. žalobcovia n e m á j ú nárok na náhradu trov konania.“

2. Súd prvej inštancie vec posúdil v zmysle ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. c/, § 325 ods. 2 písm. d/, § 326 ods. 1, § 326 ods. 2 a § 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vec skutkovo posúdil tak, že žalobcovia svoj návrh odôvodnili tým, že dňa 08.06.2020 im bolo doručené Oznámenie o dobrovoľnej dražbe X. Č.: XXX/X-XXXXJŠ, ktorej dražobníkom je X. L. Q., Q..J..H.. a navrhovateľom je žalovaný. Nehnuteľnosť, ktorá je predmetom dražby je evidovaná na LV č. XXXX k. ú. X., okres X., obec X. a speňažuje sa v rámci konkurzného konania úpadcu A. G. L. Q..J..H.., vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 2R/2/2019 a správcom je žalovaný. Nehnuteľnosť teda predstavuje majetok tretej osoby zabezpečujúci záväzok úpadcu. Titulom zabezpečenia záväzkov úpadcu majú byť zmluvy o záložnom práve pre K. B., T.Q., ako sú špecifikované v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobcovia považujú záložné zmluvy za absolútne neplatné právne úkony, a z toho dôvodu sa nemala nehnuteľnosť ani len zahrnúť do súpisu oddelenej podstaty úpadcu resp. na základe návrhu mala byť vylúčená zo súpisu. Žalobcovia majú za to, že uvedené zmluvy majú charakter občianskoprávnej - spotrebiteľskej zmluvy, keďže boli uzatvorené podľa § 151a a nasl. OZ. V zmysle § 37 OZ musí byť záložná zmluva uvedená určito a obligatórnou náležitosťou je určenie pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená záložným právom.

Žalobcovia namietajú absolútnu neplatnosť záložných zmlúv z dôvodu ich neurčitosti. Žalobcovia majú za to, že uvedené záložné zmluvy v plnej miere naplňajú charakter spotrebiteľskej zmluvy, keďže záložcami sú v tomto prípade fyzické osoby nepodnikatelia, ktorí nemali žiadnym spôsobom vzhľadom k formulárovému charakteru predložených zmlúv možnosť ovplyvniť ich obsah. Žalobcovia namietajú, že záložné zmluvy sú nad rámec vyššie uvedeného - absolútne neplatné v časti zabezpečenia nezákonných úrokov z omeškania vo výške úrokovej sadzby + 8 % p. s. podľa č. I. zmluvy o úvere 1, a že záložné zmluvy 2-5 sú absolútne neplatné v časti zabezpečenia nezákonných úrokov z omeškania vo výške úrokovej sadzby + 8 % p. a. podľa čl. V odsek 5.2 zmluvy o úvere 2. Nakoľko považujú zmluvy o úvere za spotrebiteľské zmluvy je na právne vzťahy nimi založené potrebné použiť ustanovenia OZ. Spôsob určenia výšky úroku vyplýva z § 517 ods. 2 OZ. Z povahy týchto ustanovení vyplýva, že sa od nich v zmysle § 2 ods. 3 OZ nemožno odchyliť, a teda predstavujú kogentnú normu. Ďalším argumentom žalobcov je zabezpečenie zmluvy o úvere 1 v rozpore so zákonom blankozmenou vystavenou spoločnosťou A. G. L. Q..J..H.. a avalovanou žalobcami, kde podľa ustanovenia § 5a ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa je takéto zabezpečenie spotrebiteľskej zmluvy neprijateľné. K skutočnostiam odôvodňujúcim potrebu neodkladnej úpravy pomerov žalobcovia uvádzajú, že listom zo dňa 15.10.2020 adresovaným dražobníkovi sa domáhali zaslania znaleckého posudku, ktorým bola ohodnotená nehnuteľnosť a zároveň namietali výšku znalcom určenej všeobecnej hodnoty. Správca sa k uvedenému vyjadril tak, že žalobcovia nemajú právo na podanie námietok podľa ustanovenia § 12 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z. z. Ďalej žalobcovia poukazujú na skutočnosť, že v zmysle § 78 ods. 3 a 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii navrhli správci, že a nehnuteľnosť nemala zahrnúť do súpisu. Žalobcovia sú zároveň pripravení podať v lehote podľa § 78 ods. 7 ZKR, teda v lehote určenej konkurzným súdom, žalobu proti správci o vyňatie nehnuteľnosti zo súpisu avšak bez vydania neodkladného opatrenia, návrh na vylúčenie veci zo súpisu a ani samotná incidenčná žaloba nebráni správci speňažovať nehnuteľnosť. Porušenie tejto povinnosti zo strany správcu bude mať za následok iba vznik zodpovednosti správcu za škodu. Vzhľadom na vyššie uvedené, žalobcovia navrhujú, aby súd rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak, ako je uvedené vyššie. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 9C/94/2020-9 zo dňa 04.11.2020 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že po posúdení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s ustálenou judikatúrou, slúžiacou jednotnému rozhodovaniu súdov Slovenskej republiky vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo/4/2018: „Do súdneho konania nemôže zasahovať žiaden iný súd (s výnimkou súdu rozhodujúceho o opravnom prostriedku), ale ani ten istý súd v rámci iného konania. Odvolací súd v tejto súvislosti odkazuje aj na Stanovisko obchodného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. decembra 2002, sp. zn. Obpj 7/2002 (R 63/2003), podľa ktorého usmerňovať činnosť správcu podstaty, môže súd len v rámci konkrétneho konkurzného konania. Rozhodnutím vydaným v inom súdnom konaní nie je možné správci podstaty ukladať povinnosti, ktorými by sa upravoval jeho postup v konkurznom konaní. Takýto postup by mohol viesť k situácii, že by správci boli dané vzájomne si odporujúce pokyny. Predbežným opatrením vydaným v inom konaní preto nemožno správci zakázať, aby nakladal s vecami zapísanými do súpisu podstaty. Takéto predbežné opatrenie by bolo neprípustným zásahom do iného konania“. Rovnako právne obdobný problém posúdil Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutím so sp. zn. 4Obo/19/2018, podľa ktorého „konkurzné konanie, tak ako každé iné konanie, je autonómne v tom, že postupovať v ňom, robiť úkony a iným spôsobom ovplyvňovať jeho priebeh môže len súd, na ktorom konkurzné konanie prebieha a len v rámci tohto konania. Do súdneho konania nemôže zasahovať žiaden iný súd, ale ani ten istý súd v rámci iného konania. Rozhodnutím vydaným v inom súdnom konaní nie je možné správci podstaty ukladať povinnosti, ktorými by sa upravoval jeho postup v konkurznom konaní. Takýto postup by mohol viesť k situácii, že by správci boli dané vzájomne si odporujúce pokyny. Predbežným opatrením vydaným v inom konaní preto nemožno správci zakázať, aby nakladal s vecami zapísanými do súpisu podstaty. Takéto predbežné opatrenie by bolo neprípustným zásahom do iného konania. V predmetnej veci žalobcovia navrhli nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré boli zapísané do súpisu konkurznej podstaty. S prihliadnutím na vyššie uvedené nebolo preto možné v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, teda v inom konaní, uložiť správci konkurznej podstaty, aby nenakladal s vecami zapísanými do súpisu podstaty.“ S poukazom na uvedené, nakoľko súd v tomto konaní nemôže zasahovať do konkurzného konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 2R/2/2019, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Proti predmetnému uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia v 1. a 2. rade (ďalej len „žalobcovia“). Namietali skutočnosť, že konajúci súd po posúdení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tento návrh zamietol s poukazom na skutočnosť, že usmerňovať činnosť správcu podstaty môže súd len v rámci konkrétneho konkurzného konania. Žalobcovia poukázali

na skutočnosť, že v predmetnom konaní je Okresný súd Prešov zároveň aj konkurzným súdom. Konajúci súd mohol pri zapísaní podania do súdneho registra postupovať podľa vyhlášky č. 543/2005 Z. z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy, pričom na základe uvedeného súd zapísal predmetné podanie do súdneho registra C podľa prílohy č. 1, článku 2 písm. b) bod 1, písm. a) Vyhlášky č. 543/2005 Z. z., v zmysle ktorej do súdneho registra „C“ sa zapisuje žaloba, návrh na začatie konania a určovací návrh v občianskoprávných veciach, ak sa nezapisuje do súdneho registra CSP. Správne však súd prvej inštancie namiesto tohto zápisu mal podanie zapísať, resp. preradiť do registra „NcKR“ podľa prílohy č. 1, článok 2 písm. d) bod 3 Vyhlášky č. 543/2005 Z. z., pričom do súdneho registra „NcKR“ sa zapisujú iné podania okrem návrhov podľa prvého alebo druhého bodu vzťahujúce sa na konania podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov vrátane návrhov týkajúcich sa podania zodpovednosti za oneskorené podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu. Týmto procesným postupom konajúceho súdu prvej inštancie došlo k odmietnutiu spravodlivosti tým, že konajúci súd sa po oboznámení s obsahom podania uspokojil so svojou nepríslušnosťou, resp. nepríslušnosťou zákonného sudcu podľa zatriedenia do súdneho registra, ktoré je plne v kompetencii samotného súdu, resp. podateľne súdu podľa ust. § 130 ods. 1 Vyhlášky č. 543/2005 Z. z. a na základe tejto nepríslušnosti návrh na neodkladné opatrenie zamietol. Zároveň uvedeným postupom žalobcovia nemali možnosť obrany proti uvedenému konaniu súdu prvej inštancie. V zmysle vyššie uvedeného preto v súlade s ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP žalobcovia navrhli, aby súd druhej inštancie uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Krajský súd v Prešove, ako odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcov v 1. a v 2. rade je plne dôvodné, preto uznesením č. k. 6Co/3/2020-23 zo dňa 13.01.2021 zrušil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 9C/94/2020-9 zo dňa 04.11.2020 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd pritom uviedol, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď návrh na vydanie neodkladného opatrenia zaradil do súdneho registra „C“, pretože spôsobil následok v podobe zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia iba z dôvodu, že toto žalobcami v 1. a v 2. rade nebolo podané v konkurznom konaní. Súd prvej inštancie mal správne postupovať tak, že predmetný návrh na neodkladné opatrenie mal zaradiť náhodným výberom do súdneho registra „K“. Prípadne návrh mal zaradiť do súdneho registra „Cbi“, a to v zmysle Vyhlášky č. 543/2005 Z. z. o spravovacom a kancelárskom poriadku, konkrétne v rámci článku 2 písm. c) bod 8 prílohy č. 1, na základe ktorého sa uvádza, že do súdneho registra „Cbi“ sa zapisujú žaloby v sporoch vyvolaných konkurzom a reštrukturalizáciou alebo súvisiacich s konkurzom a reštrukturalizáciou. Na tomto mieste je podľa odvolacieho súdu možno podať dvojité výklad o prípadnom zaradení veci do registra „K“ respektíve do registra „Cbi“, ktorý nebráni prejednaniu samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie bez toho, aby vzhliadol nutnosť zamietnuť neodkladné opatrenie v inom ako konkurznom alebo s konkurzom súvisiacim, alebo vyvolaným konaním, v zmysle rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré súd prvej inštancie poukázal vo svojom rozhodnutí. V prípade výkladu zaradenia predmetného návrhu do samotného konkurzného konania odpadá akákoľvek prekážka v zmysle vyššie citovaného stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 63/2003. V prípade zaradenia takéhoto návrhu na vydanie neodkladného opatrenia do samostatného registra „Cbi“ je podľa odvolacieho súdu možné širším výkladom predmetného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v podobe prijatého stanoviska dospieť k záveru, že v danom prípade sa nejedná o rozhodnutie vydané v inom súdnom konaní, ktoré by správcovi podstaty ukladalo povinnosti, ktorými by sa upravoval jeho postup v konkurznom konaní. V danom prípade by bolo možné uvedené vyložiť tak, že sa neupravuje postup správcu v danom konkurznom konaní, ale vydaním takéhoto neodkladného opatrenia by sa priamo zamedzilo konaniu správcu, ktoré je vyslovene v rozpore so zákonom, a to v danom prípade s ust. § 91 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Argumentačne pre zaradenie predmetného návrhu na neodkladné opatrenie do registra „Cbi“ svedčí aj skutočnosť, že prípadná excindálna žaloba ako žaloba v danom prípade vo veci samej bude taktiež zaradená do súdneho registra „Cbi“. V tomto prípade je potrebné procesne danú problematiku vykladať tak, že neodkladné opatrenie pred podaním žaloby vo veci samej má byť správne zapísané pre ten súdny register, v ktorom neskôr môže byť podaná aj žaloba vo veci samej.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil tak, že preskúmal návrh na nariadenie neodkladného opatrenie, spolu so všetkými jeho prílohami, doposiaľ vydané rozhodnutia v tomto konaní, konkurzný spis vedený pod sp. zn. 2R/2/2019 a vychádzajúc zo všetkých doposiaľ uvedených skutočností súd dospel k záveru, že návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný a je potrebné mu vyhovieť. Súd pritom poukazuje najmä na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/3/2020-23

zo dňa 13.01.2021, v ktorom aj odvolací súd uviedol, že veci či už hnutelné alebo nehnuteľné, ktoré boli zapísané do súpisu majetku s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu konkrétnej podstaty, nemôžu byť speňažované, pretože by tak došlo k zásahu do vlastníckeho práva navrhovateľa a odstránenie tohto stavu by bolo prinajmenšom veľmi obtiažne, ak nie nemožné. O tom, či veci patria alebo nepatria do podstaty, však môže rozhodnúť iba nestranný a nezávislý súd na základe žaloby o vylúčenie uvedených nehnuteľností z konkurznej podstaty. Z konkurzného spisu, vedeného pod sp. zn. 2R2/2019 vyplýva, že konkurzný súd na návrh správcu v zmysle ustanovenia § 78 ods. 4 ZKR uznesením č. k. 2R/2/2019-777 zo dňa 28.12.2020 vyzval žalobcov, aby v lehote 30 dní odo dňa doručenia predmetného uznesenia podali voči LEGATOs Recovery k.s., so sídlom Svätoplukova 6, 080 01 Prešov, IČO: 47 256 184, správcovi konkurznej podstaty úpadcu: A. G. L. Q..J..H..; Q. Z.I.: A. Q..J..H.. V. A., Q. Q. Q. X, X. XXX XX, D.: XX XXX XXX podali žalobu, ktorou sa budú domáhať vylúčenia majetku úpadcu, ktorý bol zapísaný do súpisu oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa K. B., T..Q., Q. Q. O. Z. X, B. X XXX XX, D.: XX XXX XXX a ktorý bol zverejnený v Obchodnom vestníku dňa 31.07.2020 č. 147/2020 pod značkou A., konkrétne nehnuteľnosti - pozemku, ktorý je evidovaný na LV č. XXXX, k.ú.: X., obec: X., štát: Q. J., pozemok parc. č. XXX o výmere 384 m², zastavaná plocha a nádvorie, parcela registra „C.“ a nehnuteľnosti, stavby evidovanej na LV č. XXXX, k. ú.: X., obec: X., štát: Q. J., iná budova, postavená na pozemku parc. č. XXX. Súd zároveň žalobcov poučil o následkoch zmeškania tejto lehoty v zmysle ustanovenia § 78 ods. 4 ZKR. Za deň doručenia súdneho rozhodnutia alebo inej písomnosti sa podľa § 199 ZKR považuje nasledujúci deň po zverejnení súdneho rozhodnutia alebo inej súdnej písomnosti v Obchodnom vestníku. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 05.01.2021 a lehota na podanie vylučovacej žaloby žalobcom ešte neuplynula. Nepodanie tzv. vylučovacej „excindačnej“ žaloby zakladá domnienku, že vec bola do súpisu zahrnutá oprávnené. Ak vylučovacia žaloba bola v stanovenej lehote podaná, uvedená domnienka neplatí a o tom, či vec do podstaty patrí, musí rozhodnúť súd v samostatnom konaní, a to z dôvodu, že otázku o správnosti zapísania veci do súpisu nemôže riešiť konkurzný súd v rámci konkurzného konania ako predbežnú otázku. Možno teda uzatvoriť, že do právoplatného rozhodnutia súdu o vylučovacej žalobe, preto vec nemôže byť považovaná za vec tvoriacu predmetnú podstatu. Zároveň takúto vec v takomto procesnom štádiu konkurzného konania správca nemôže speňažovať, keďže predmetom speňažovania môžu byť len veci do podstaty patriace alebo veci, o ktorých platí domnienka, že do danej podstaty patria. V prípade, ak by žalobcovia preukázali opodstatnenosť svojho nároku a správca by speňažil predmetné veci, žalobcovia by za tieto nehnuteľnosti dostali iba peňažnú náhradu a týmto spôsobom by došlo k zásahu do ich vlastníckeho práva. Z uvedených dôvodov možno konštatovať, že v tomto prípade je daná aj hrozba vzniku škody a potreba neodkladnej úpravy pomerov strán.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku s tým, že žalobcovia boli v konaní plne úspešní, nakoľko súd ich návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v plnom rozsahu vyhovel. Z uvedeného dôvodu by žalobcovia mali proti žalovanému nárok na náhradu trov konania, avšak vzhľadom na skutočnosť, že si žalobcovia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nárok na náhradu trov konania neuplatnili, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a nárok na náhradu trov konania žalobcom nepriznal.

6. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, ktorý uviedol, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a to z dôvodu, že prvostupňový súd rozhodol dňa 25.01.2021 o vydaní neodkladného opatrenia bez zabezpečenia vyjadrenia žalovaného, a to aj napriek skutočnosti, že zákon prvostupňovému súdu umožňuje rozhodnúť aj bez vyjadrenia žalovaného, mal tak prvostupňový súd vzhľadom na dlhší čas od podania návrhu na vydanie neodkladného opatrenia do dňa vydania príslušného uznesenia súdu a s tým spojenú zmenu podstatných okolností urobiť a vyjadrenie si vyžiadať. Neumožnením vyjadrenia žalovaného k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia došlo k znemožneniu práva žalovaného na prejednanie jeho veci pred súdom za zachovania rovnosti zbraní v takej miere, ktorá mu zabránila sa účinne brániť, resp. navrhnúť, či predložiť konkrétne dôkazy. Zároveň uviedol, že o zapísaní poznámky spornosti má vedomosť a tým pádom aj o vzniku zákonnej prekážky speňažovania, o čom okamžite informoval dražobníka, ktorý na jeho žiadosť od uskutočnenia dobrovoľnej dražby upustil. Príslušné oznámenie bolo v kapitole obchodného vestníka dražby - dobrovoľní dražobníci, publikované dňa 09.11.2020. Následne dobrovoľná dražba sa neuskutočnila. Ako žalovaný svojim správaním jasne k 05.11.2020 mali preukázať, že v speňažovaní majetku nepokračujú, a že žalobcami podanú námietku spornosti zohľadňujú a

pristupujú k vyvolaniu konania o vylúčenie veci zo súpisu v súlade s ustanovením § 78 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Zároveň súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a to z dôvodu, že vôbec nezohľadnil skutočnosť, že došlo k zapísaniu poznámky spornosti podľa § 78 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, informovaníu dotknutých osôb prostredníctvom obchodného vestníka a individuálneho oznámenia adresovaného žalobcom a ich právnenému zástupcovi, oznámeniu, že došlo k zapísaniu poznámky spornosti dražobníkovi a žiadosti o upustenie dražby a taktiež, že dňa 21.01.2021 podali žalobcovia príslušnú excindačnú žalobu. Vyššie uvedené skutočnosti mohol a mal súd prvej inštancie pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení zohľadniť. Zároveň podľa názoru žalovaného rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď zapísanie poznámky spornosti a upustenie od dobrovoľnej dražby ako jediného spôsobu speňažovania a vyvolania procesu smerujúceho k prejednaniu žaloby o vylúčenie veci z konkurznej podstaty pred súdom a následne podaním tejto žaloby na súde, stratilo samotné neodkladné opatrenie opodstatnenie i samotný význam. Riadne a včasné podanie žaloby zabraňuje, podľa názoru žalovaného, vzniku tejto právnej domnienke a bráni ustanovenému správcovi konkurznej podstaty túto vec nielen v konkurze speňažovať, ale aj s ňou platne inak nakladať. Z tohto dôvodu vydanie neodkladného opatrenia je vzhľadom na § 78 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii duplicitným a zbytočným zásahom, ktorý nie je spôsobilý dosiahnuť zamýšľaný cieľ, čo robí vydané neodkladné opatrenie nepotrebné a činí z neho zásah súdu negujúci subsidiárny vzťah neodkladného opatrenia k uplatnenému nároku vo veci samej, teda k excindačnú žalobe. Možnosť speňažovania nehnuteľnosti napriek poznámke spornosti a vedenému konaniu o vylúčenie veci zo súpisu je už v tomto štádiu len teoretickou možnosťou, nakoľko žalovaný ako správca svojim konaním nijak nenaznačil a ani nevyjadril záujem, či pohnútku, že by v speňažovaní napriek zákonnému zákazu pokračoval a pokračovať chcel. Nebezpečenstvo ohrozenia práve v čase rozhodovania súdu prvej inštancie už neexistovalo. Na záver svojho odvolania žalovaný uviedol, že vydanie neodkladného opatrenia mimo konkurzné konanie úpadcu je v hrubom rozpore s ustálenou judikatúrou vyšších súdov Slovenskej republiky, podľa ktorej nie je možné správcovi konkurznej podstaty uložiť neodkladné opatrenie týkajúce sa zákazu nakladania s vecou vedenou v súpise majetku úpadcu. Na uloženie neodkladného opatrenia nemá oprávnenie žiaden súd okrem konkurzného súdu len v rámci uvedeného konkurzného konania. Tým pádom došlo k odklonu od ustálenej judikatúry a rozhodnutie považuje žalovaný za prekvapivé a samotný odklon od ustálenej praxe za nedostatočne odôvodnený.

7. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrili žalobcovia v 1. a 2. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu, pričom uviedli, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nebol zamietnutý z dôvodu, že neboli splnené podmienky podľa § 325 ods. 1 CSP a súd prvej inštancie samotný návrh ani neposudzoval, keďže procesne sa vysporiadal so svojou nepríslušnosťou. V uvedenom kontexte sú žalobcovia toho názoru, že doručenie odvolania spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia uznesením Okresného súdu Prešov o zamietnutí návrhu by bolo jednak v rozpore s ustanovením § 331 ods. 1 CSP a jednak by narušil rovnosť strán koncipovaných v procese vydávania neodkladného opatrenia, v ktorom sa dostáva do popredia skutočnosť, že súd rozhoduje bez vylučenia a bez vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Z tohto dôvodu majú za to, že konanie súdu prvej aj druhej inštancie neznamenalo žalovanému, aby uskutočňoval svoje procesné práva, a teda nie je naplnený daný odvolací dôvod. Okresný súd Prešov vydal uznesenie dňa 25.01.2021, rozhodoval podľa návrhu zo dňa 28.10.2020, preto ani nemohol prihliadnuť na skutočnosti uvádzané žalovaným. V prípade zmeny skutkových okolností, ktoré majú vplyv na odôvodnenosť zmeny alebo zrušenia neodkladného opatrenia slúži tomuto účelu inštitút návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 334 CSP. Skutočnosť, že k zmene niektorých skutkových okolností došlo v priebehu konania však žalobcovia nepovažujú za relevantné a smerodajné. Navyše skutkové zmeny podľa ich názoru nie sú dôvodom na zrušenie neodkladného opatrenia, ani nepreukazujú pominutie dôvodov, pre ktoré bolo vydané. Podľa názoru žalobcov ani samotná excindačná žaloba nebráni správcovi pristúpiť k speňaženiu majetku. Ak by k tomu došlo, porušenie tejto povinnosti zo strany správcu bude mať za následok iba vznik zodpovednosti správcu za škodu. Zároveň tvrdenia žalovaného v podanom odvolaní vyznievajú tak, že predmetnú hrozbu bagatelizuje a zľahčuje svoje oprávnenia ako správcu konkurznej podstaty a potrebu úpravy pomerov medzi stranami. Na základe vyššie uvedeného žalobcovia žiadali, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo potvrdené ako vecne správne.

8. K vyjadreniu žalobcov sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že povinnosť odvolacieho súdu bola konštatovaná aj uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.09.2020, sp. zn. 5Cdo/74/2020 a zároveň ustanovenie § 329 ods. 2 CSP ukladá súdu podľa stavu v čase vydania rozhodnutia o

návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, tzn. súd musí zohľadniť všetko, čo v priebehu konania vyšlo najavo. Z uvedeného vôbec nevyplýva povinnosť súdu vychádzať iba z podaného návrhu. Zároveň s názorom žalobcov o tom, že zákon o konkurze a reštrukturalizácii neobsahuje explicitný zákaz speňažiť majetok podliehajúci konkurzu ak je vo vzťahu k nemu pripísaná poznámka spornosti a je vedené konanie o vylúčenie (excindačné konanie), sa nemôže žalovaný stotožniť. Zo zákona explicitne vyplýva zákaz speňažiť majetok podliehajúci konkurzu podľa ustanovenia § 78 ods. 6 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, zároveň platí, že momentom podania návrhu na vylúčenie veci sa dotknutá vec nepovažuje za nesporne podliehajúcu konkurzu. Okrem toho uplatnením vo vzťahu k enumerácii podmienok speňažiteľnosti veci podliehajúcich konkurzu uvedený žalobcami argumentum opaku platí, že nie je možné speňažiť vec vedenú v súpise majetku, vo vzťahu ku ktorej za prvé je zapísaná poznámka spornosti v súpise príslušnej majetkovej podstaty a za druhé vedie sa súdne konanie o vylúčenie daného majetku zo súpisu. Žalobcovia zdôraznili, že porušenie tejto povinnosti bude mať za následok iba zodpovednosť správcu za škodu. Toto tvrdenie žalobcov nie je uceleným vyjadrením právnych následkov. Akékoľvek porušenie zákazu speňažovania veci podliehajúcej konkurzu v rozpore s ustanovením § 78 ods. 6 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, nemôže platne vyvolať sledované následky prevodu vlastníckeho práva a spôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu a zároveň je základom pre vyvodenie deliktuálnej zodpovednosti správcu pri zodpovednosti za škodu a aj prípadnej trestnoprávnej zodpovednosti. Žalovaný na záver svojho vyjadrenia uviedol, že ujma ohrozenia práv žalobcov musí dosiahnuť aspoň určitú mieru pravdepodobnosti, čo v danom prípade nie je dané ani len základných rysoch, nakoľko žalovaný od speňaženia nehnuteľnosti upustil a zákonný zákaz rešpektuje. Žalovaný ako správca konkurznej podstaty pristupuje k výkonu svojich úloh a s tým spojených práv a povinností čestne a svedomito bez postranných úmyslov.

9. Možno konštatovať, že nedošlo k využitiu podania písomnej odvolacej dupliky.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), preskúmal na padnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (v zmysle ustanovenia § 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa zamietá.

11. Podľa ustanovenia § 324 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

12. Podľa ustanovenia § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. c) a písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

14. Podľa ustanovenia § 78 ods. 6 ZKR majetok zapísaný do súpisu možno speňažiť za podmienok ustanovených týmto zákonom, iba ak nie je zapísaný do súpisu s poznámkou, nevedie sa na súde konanie o vylúčení zo súpisu a nie je zapísaný do súpisu v inom konkurze.

15. Odvolací súd podané odvolanie posudzoval v kontexte základných odvolacích námietok žalovaného, pričom tieto vyhodnotil nasledovne.

16. Prvá odvolacia námietka žalovaného, že súd prvej inštancie rozhodol o návrhu na neodkladné opatrenie bez vyjadrenia žalovaného nie je dôvodná, a to vzhľadom na ustanovenie § 329 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku, v ktorom sa uvádza, že súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Civilný sporový poriadok teda dáva priestor súdu prvej inštancie, či sa nechá k podanému návrhu na neodkladné opatrenie protistranu vyjadriť alebo sa rozhodne o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodnúť aj bez vyjadrenia protistrany. Z vyššie uvedeného dôvodu nedošlo k žiadnemu porušeniu procesných práv na strane žalovaného a predmetná odvolacia námietka je nedôvodná.

17. Odvolacia námietka spočívajúca v skutočnosti, že prvostupňový súd nezohľadnil štyri základné skutočnosti, a to zapísanie poznámky spornosti, informovanie o tejto poznámke dotknuté osoby prostredníctvom obchodného vestníka aj individuálneho oznámenia, samotné oznámenie zapísania poznámky spornosti dražobníkovi ako aj štvrtú skutočnosť, že dňa 21.01.2021 podali žalobcovia príslušnú excindačnú žalobu je dôvodná. Uvedené skutočnosti mal súd prvej inštancie pri posudzovaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zohľadniť aj vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o proces dokazovania v zmysle ustanovenia § 185 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ktorý uvádza aké dôkazy súdy môžu vykonať aj bez podaného návrhu a § 186 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ktorý uvádza že skutočnosti známe súdu z jeho činnosti sa nedokazujú. Medzi tieto dve kategórie dôkazov patrí aj zapísanie samotnej poznámky spornosti v obchodnom vestníku a podanie samotnej excindačnej žaloby zo dňa 21.01.2021.

18. Odvolacia námietka spočívajúca v tvrdení žalovaného, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď na uloženie neodkladného opatrenia nemá oprávnenie žiaden súd okrem konkurzného súdu len v rámci uvedeného konkurzného konania je nedôvodná. Nedôvodnosť predmetnej odvolacej námietky spočíva v skutočnosti, že právny názor vyjadrený v predchádzajúcom rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorým zrušil predchádzajúce uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, nepredstavuje odklon od ustálenej judikatúry a v prípade, že tohto právneho názoru sa pridržieval aj súd prvej inštancie, nemožno konštatovať odklon od ustálenej judikatúry v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.12.2018, sp. zn. 4Obo/19/2019. Predmetné rozhodnutie konštatuje iba skutočnosť, že nemožno usmerňovať činnosť správcu konkurznej podstaty inak ako v rámci konkrétneho konkurzného konania a predchádzajúcim inštitútom tzv. „predbežného opatrenia“ v inom konaní nemožno správcovi zakázať aby nakladal s vecami zapísanými do súpisu podstaty.

19. V danom prípade sa nejedná o rozhodnutie vydané v inom súdnom konaní, ktoré by správcovi podstaty ukladalo povinnosti, ktorým by sa upravoval jeho postup v konkurznom konaní. V prejednávanej veci by sa neupravoval postup správcu v danom konkurznom konaní, ale vydaním žalobcami navrhnutého neodkladného opatrenia by sa priamo zamedzilo konaniu správcu, ktoré je vyslovene v priamom rozpore so zákonom, a to s ustanovením § 78 ods. 6 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Naďalej teda odvolací súd zastáva ten právny názor, že v danej veci nie je žiadané o úpravu postupu pri speňažovaní majetku správcom konkurznej podstaty, ale neodkladným opatrením sa žiada zamedziť nezákonnému postupu správcu konkurznej podstaty, ktorým by sa mal snažiť speňažiť nehnuteľný majetok, ktorý je sporný a je zapísaný do súpisu majetku s poznámkou, pričom sa zároveň vedie na súde konanie o jeho vylúčení zo súpisu. V prípade ak súd vydaním neodkladného opatrenia priamo zamedzuje konaniu správcu, ktoré je vyslovene v priamom rozpore so zákonom nejedná sa o „usmerňovanie činnosti správcu konkurznej podstaty“ tak ako je definovaná v uzneseniach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/74/2020 či sp. zn. 2 Obo/4/2018. Ak by súd v prípade keď správca koná v priamom rozpore so zákonom o konkurze a reštrukturalizácii návrh na vydanie neodkladného opatrenia zamietol iba z dôvodu, že usmerňovať činnosť správcu môže len súd v rámci konkrétneho konkurzného konania, jednalo by sa iba o sofistické odopretie spravodlivosti. V prípade ak súd z predložených dôkazov zistí takúto činnosť správcu je jeho úlohou tejto činnosti na základe podaného návrhu na neodkladné opatrenie zabrániť nariadením neodkladného opatrenia. Nemožno preto dospieť k záveru, že sa v takomto prípade jedná o usmerňovanie činnosti správcu konkurznej podstaty, práve naopak, jedná sa o zabránenie činnosti nezákonnej.

20. Poslednou odvolacou námietkou bola skutočnosť, že jednou z podmienok pre vydanie neodkladného opatrenia je aj neodkladnosť, resp. nevyhnutnosť úpravy pomerov medzi žalobcami a žalovaným, ktorú prvostupňový súd v napadnutom uznesení nesprávne identifikoval v ohrození vlastníckeho práva žalobcov, a to vtedy ak správca bude pokračovať v speňažovaní nehnuteľností. K uvedenému odvolací súd konštatuje, že práve túto skutočnosť, a to neodkladnosť, resp. nevyhnutnosť úpravy pomerov medzi sporovými stranami súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil, a to aj z dôvodu, že nezohľadnil skutočnosť, že došlo k zapísaniu poznámky spornosti, informovaniu dotknutých osôb o zapísaní tejto poznámky, resp. následne aj v rámci procesného postupu upraveného v zákone o konkurze a reštrukturalizácii zároveň došlo dňa 21.01.2021 k podaniu excindačnej žaloby zo strany žalobcov. V tomto momente odvolací súd zároveň poukazuje na odvolanie žalovaného zo dňa 15.03.2021 ako aj listinné dôkazy k nemu pripojené, a to odpis zo zoznamu pohľadávok z 21.12.2020, súpis oddelenej majetkovej podstaty, výňatok z obchodného vestníka príloha č. 2, výzva na úhradu pohľadávky

spolu s doručenkami, podanie dotknutých osôb z 26.10.2020, oznámenie v obchodnom vestníku o dopísaní poznámky spornosti, oznámenie správcu konkurznej podstaty o pripísaní poznámky a výzva na prípadne doplnenie dôvodov a dôkazov spolu s doručenkou od advokáta a doručenkami od dotknutých osôb, návrh na podanie excindančej žaloby, a žaloba podaná dňa 21.01.2021. Uvedené skutočnosti jednoznačne preukazujú to, že žalovaný síce pôvodne plánoval ako správca konkurznej podstaty speňažiť nehnuteľný majetok a za týmto účelom vykonal konkrétne procesné kroky v zmysle zákona o konkurze a reštrukturalizácii, avšak následne po zapísaní poznámky spornosti, resp. aj následnom podaní excindančej žaloby, správca konkurznej podstaty jednoznačne od speňažovania nehnuteľnosti upustil a je si vedomý zákonnej prekážky ktorá nastala v procese speňažovania majetku. Z tohto konania ako aj zo samotných vyjadrení žalovaného ako správcu konkurznej podstaty vyplýva, že miera ohrozenia práv žalobcov predstavuje iba potencionálnu rovinu. Z tohto dôvodu odvolací súd má za to, že v danom prípade nie je naplnená jedna zo základných podmienok pre vydanie neodkladného opatrenia, a to neodkladnosť, resp. nevyhnutnosť úpravy pomerov medzi žalobcami a žalovaným.

21. Záverom odvolací súd uvádza, že zmena rozhodnutia súdu prvej inštancie spôsobom, že odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá, sa nemá vykladať takým spôsobom, že umožňuje správcovi konkurznej podstaty speňažovať sporný majetok zapísaný v súpise majetku, ohľadne ktorého sa aj aktuálne vedie excindančné konanie. Správca konkurznej podstaty je povinný rešpektovať ustanovenie § 78 ods. 6 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Nerešpektovanie tohto ustanovenia by vyvolalo zodpovednosť správcu za škodu, prípadne zodpovednosť deliktuálnu.

22. Postupom v zmysle ustanovenia § 388 CSP, preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky pre jeho potvrdenie, ani pre jeho zrušenie. Keďže v danej veci súd prvej inštancie nesprávne posúdil existenciu/neexistenciu potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami, odvolací súd rozhodol tak ako to vyplýva z výrokovej časti tohto uznesenia.

23. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd mení uznesenie súdu prvej inštancie, bolo podľa ustanovenia § 396 ods. 2 CSP potrebné rozhodnúť o trovách celého konania (nielen v štádiu odvolacieho konania). Žalovaný bol v konaní úspešný, pričom aj požadoval náhradu trov konania. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov tohto konania voči žalobcom v rozsahu 100 %.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).